«Εναλλακτικές Θεραπείες». Η επιστροφή του γιατρού - μάγου (Μοναχός Αρσένιος Βλιαγκόφτης, Δρ. Θεολ. Πτ. Φιλολ.)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 4 Αυγούστου, 2009

Τις λεγόμενες εναλλακτικές θεραπείες μπορεί να προσεγγίσει κάποιος από την επιστημονική-ιατρική πλευρά, αλλά και από την πνευματική πλευρά, την πλευρά δηλαδή της κοσμοθεωριακής των θεμελιώσεως, και των πνευματικών επιπτώσεων που ενδεχομένως έχει η ενασχόληση με αυτές. Την ιατρική πλευρά, είναι άλλοι αρμοδιότεροι να την πραγματευτούν. Εμείς θα ασχοληθούμε εδώ όσο μας το επιτρέπει ο χώρος με την **πνευματική πλευρά**. Θα πρέπει πάντως να πούμε εξ αρχής ότι και από επιστημονικής-ιατρικής πλευράς οι εναλλακτικές θεραπείες δεν γίνονται αποδεκτές.

Η ορολογία

Οι αρχαίοι μας πρόγονοι έλεγαν «αρχή σοφίας ονομάτων επίσκεψις». Δηλαδή, η εξέταση της ετυμολογίας και η εμβάθυνση στο νόημα των λέξεων, είναι το πρώτο βήμα για να αποκτήσει κανείς επιστημονική σοφία. Η ορολογία που θα χρησιμοποιήσουμε, υποδηλώνει τον τρόπο με τον οποίο βλέπουμε το θέμα μας. Από την άποψη αυτή, ακολουθώντας και εμείς τον Ιατρικό Σύλλογο Αθηνών, επιλέγουμε ως ορθότερο τον όρο **Ανορθόδοξες Θεραπευτικές Μέθοδοι** (ΑΝ.ΘΕ.Μ.) και όχι τους όρους Εναλλακτικές ή Συμπληρωματικές Θεραπείες, που δέχονται αυτοί που τις ασκούν και τούτο διότι οι όροι Εναλλακτικές ή Συμπληρωματικές Θεραπείες, ήδη νομιμοποιούν αυτές τις μεθόδους. Θα μπορούσε επίσης, εκτός από τον όρο Ανορθόδοξες Θεραπευτικές Μέθοδοι, που χρησιμοποιεί ο Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών, να χρησιμοποιηθεί ο όρος -εμείς τον προτιμούμε- Ιατρική της «Νέας Εποχής». Με τον όρο αυτόν νοούμε ένα πλήθος μεθόδων, οι πιο γνωστές από τις οποίες είναι η Ομοιοπαθητική, ο Βελονισμός, η Ιριδολογία, η Ρεφλεξολογία, το Ρέικι και οι Βιοενεργειακές θεραπείες. Μπορεί όμως να βρει κανείς και πιο «εξωτικές θεραπείες», όπως την «Θεραπεία από την τέταρτη διάσταση» ή την «Βοτανική θεραπεία των Ινδιάνων Χόποι» κ. α. παρόμοια. Τα εξωτικά ονόματα κάποιων «θεραπειών» συνοδεύονται από τα νεοεποχίτικα ονόματα των «θεραπευτών» (π. χ. Κίρκη, Ιλάειρα, Νιζέττα, Εστέλιο, κ. α.). Όλες αυτές οι μέθοδοι έχουν κοινό θεωρητικό υπόβαθρο αλλά και κοινές πρακτικές, όπως θα δούμε, γι’ αυτό και στεγάζονται κάτω από τον ίδιο τίτλο.
Για να δώσουμε μία πρώτη εικόνα του θέματος «Εναλλακτικές Θεραπείες» μπορούμε

να ανατρέξουμε σε έρευνα του Νοσοκομείου του Ελληνικού Ερυθρού Σταύρου στην Αθήνα. Από αυτήν προέκυψε ότι σε δείγμα 1.848 ατόμων, ένα ποσοστό 31,3% είχε επισκεφθεί τουλάχιστον μία φορά κάποια από τις εναλλακτικές θεραπείες. Αρα το πρόβλημα δεν είναι ανύπαρκτο, όπως ισχυρίζονται μερικοί.

Η «Νέα Εποχή»

Οι λεγόμενες εναλλακτικές θεραπείες αποτελούν την εφαρμογή στο χώρο της υγείας των κοσμοθεωριακών αντιλήψεων της Νέας Εποχής του Υδροχόου. Για το τι είναι αυτό το κίνημα ή καλύτερα το σύνδρομο, όπως έχει χαρακτηρισθεί, της «Νέας Εποχής», έχουν γραφεί πολλά τα τελευταία χρόνια. Εννοιες και πραγματικότητες όπως η Νέα Τάξη Πραγμάτων και η Παγκοσμιοποίηση αποτελούν πτυχές του φαινομένου της Νέας Εποχής. Βασικά στοιχεία της διδασκαλίας της Νέας Εποχής είναι η πίστη σε απρόσωπο Θεό, στο «νόμο» του κάρμα και των μετενσαρκώσεων, και στη δυνατότητα της μετελίξεως του ανθρώπου σε κατ' ουσίαν Θεό με τις δικές του δυνάμεις και με τη βοήθεια και χρήση του διαλογισμού. Κεντρική θέση στη διδασκαλία των ομάδων της Νέας Εποχής έχει η «ολιστική θεώρηση του κόσμου». Σύμφωνα με τη θεωρία αυτή, υπάρχει ένας απρόσωπος θεός, ο οποίος είναι μια παγκόσμια δύναμη ή ενέργεια, που ταυτίζεται με το σύμπαν. Τα πάντα είναι εκδήλωση αυτής της απόλυτης ενέργειας. Δεν υπάρχει διάκριση ουσίας ανάμεσα στον Θεό και στον άνθρωπο’ ο Θεός δεν υπάρχει έξω από τον άνθρωπο.

Η «συμπαντική ενέργεια»

Για την Νέα Εποχή, λοιπόν, όλα είναι ενέργεια, όλα είναι ένα («Εν το παν», καθώς διδάσκει η Θεοσοφία) και όλα είναι θεός. Με βάση αυτή τη θεώρηση οι αποκρυφιστές διδάσκουν ότι ο άνθρωπος ανακαλύπτοντας τον «Θεό Εαυτό» του και ενεργοποιώντας τις απόκρυφες δυνάμεις που κρύβει μέσα του μπορεί να αυτοθεραπεύεται.
Για τους εναλλακτικούς θεραπευτές όλα τα όντα, έμψυχα και άψυχα, «κολυμπούν» σε έναν ωκεανό ενέργειας. Όταν η ενέργεια αυτή ρέει ομαλά, έχουμε την κατάσταση της υγείας. Όταν η ενέργεια «μπλοκάρεται», έχουμε την ασθένεια. Η ενέργεια αυτή ονομάζεται με διάφορα ονόματα. Ο Γεώργιος Βυθούλκας, ο σύγχρονος «δάσκαλος» της Ομοιοπαθητικής, αποκαλεί την ενέργεια αυτή «συμπαντική ενέργεια» και γράφει ότι είναι η ίδια που αποκαλείται «Πράνα από τους Ινδουιστές, Θεραπευτική Δύναμη της Φύσης από τον Ιπποκράτη, Magnale από τον Βάν Χέλμοντ, Αστρικό φως από τους Καββαλιστές, Azorth από τους Αλχημιστές, Spiritus από τον Fludd, Οντική δύναμη από τον Ράϊχενμπαχ, Ζωικός μαγνητισμός από τον Μέσμερ, Αιθερική ενέργεια, ή Βιοενέργεια, ή Απλή ουσία από τους μυστικιστές και τους μεταφυσικούς όπως ο Σουέντεμπργκ, Ζωτική ενέργεια ή Ζωτική δύναμη ή Ζωτικό σώμα από τη βιταλιστική σχολή, Οργόνη από τον Ράιχ, Βιόπλασμα από τους Ρώσους ερευνητές κλπ. ».

Το «ξεμπλοκάρισμα» της ενέργειας, η αποκατάσταση δηλαδή της ομαλής ροής της, που ταυτίζεται με την θεραπεία, ονομάζεται από την κάθε μία «θεραπεία», με διαφορετικό όνομα, στην πραγματικότητα όμως πρόκειται για το ίδιο πράγμα. Έτσι η Ομοιοπαθητική ισχυρίζεται ότι με το δυναμοποιημένο ομοιοπαθητικό φάρμακο αποκαθίσταται η ομαλή ροή της ενέργειας. Ο Βελονισμός υποστηρίζει ότι επιτυγχάνει το ίδιο ακριβώς αποτέλεσμα με την τοποθέτηση βελονών σε κατάλληλα σημεία των ενεργειακών καναλιών που τα ονομάζει μεσημβρινούς. Ομως, σύμφωνα με μια πιο προχωρημένη αντίληψη «θεραπευτικής» παρεμβάσεως κατά το πνεύμα της Ιατρικής της Νέας Εποχής, δεν είναι απαραίτητο ούτε το χειροπιαστό «φάρμακο» της Ομοιοπαθητικής ούτε οι βελόνες του Βελονισμού, για να επιτευχθεί η θεραπεία.
Ας δούμε τα παρακάτω αποκαλυπτικά, που αναφέρει σε εισήγηση του ο Ομοιοπαθητικός Σάββας Κασσώτης: *«Το ομοιοπαθητικό γιατρικό υπάρχει παντού τριγύρω μας, έξω και μέσα μας. Είναι το κάθε ενεργειακό δυναμικό πεδίο, που είτε χορηγείται σε κάψουλα από το θεραπευτή, είτε παράγεαι ή αξιοποιείται από το υποσυνείδητο του νου, έρχεται να συμπληρώσει θεραπευτικά τις ανάλογες περιοχές του ζωτικού πεδιακού μας περιβάλλοντος».* Ας δούμε όμως ποιος είναι ο θεραπευτής.

Ο θεραπευτής

Για να είναι απολύτως τεκμηριωμένα αυτά που λέμε, αναφέρουμε πάλι απόσπασμα εισηγήσεως της Ομοιοπαθητικού Λιόπης Καλαϊτζάκη αυτή τη φορά. Λέγει λοιπόν η κ. Καλαϊτζάκη: «*Ο θεραπευτής θα πρέπει να κατανοήσει πως αποτελεί απλά έναν αγωγό που μέσα από τη σύνδεσή του με τον άρρωστο κινητοποιεί τη θεραπευτική δύναμη της ζωής. . . Κάτι τέτοιο βέβαια προϋποθέτει τη βίωση του θεραπευτή, μέσα από διάφορες τεχνικές παραδοσιακές και νέες όλων εκείνων των φυσικών φαινομένων που αποτελούν αδιάσειστη εκδήλωση μιας πραγματικότητας πέρα από τα φαινόμενα. Αυτό που ο Σαμάνος θεραπευτής είχε ενδεχόμενα πετύχει από τον τρόπο με τον οποίο μεγάλωσε και ήρθε σε επαφή με τις φυσικές δυνάμεις ώστε να έχει την ικανότητα να περνάει κατά βούληση σε μια ασυνήθιστη κατάσταση συνείδησης προκειμένου να θεραπεύσει τον άρρωστο• αυτό που ο Κινέζος θεραπευτής όπως αναφέρεται μάθαινε από παιδί νιώθοντας την κίνηση της ζωής πίσω από τις μορφές. . . αυτό που ίσως λέγεται ότι οι Ασκληπιάδες ιατροί νιώθανε κατά τη θεραπευτική τελετουργία του Ασκληπιού που βασιζότανε στα όνειρα του ύπνου μέσα στο ναό' ο σύγχρονος Δυτικός θεραπευτής φαίνεται ότι το αγνοεί. Ενεργειακές τεχνικές όπως η Ομοιοπαθητική, ο Βελονισμός, ... , οι Ραϊχικές τεχνικές, ... , το ΤΑΙ CHI, ο Διαλογισμός, η Yoga, ... , η Βιοενεργητική, δίνουν πια τη βεβαίωση πως φαινόμενα όπως ο μαγνητισμός, η ακτινοβολία, η διαίσθηση του θεραπευτή, είναι γεγονότα το ίδιο αντικειμενικά με την βίωση των συναισθημάτων του και διανοητικών λειτουργιών του*». Και συνεχίζει η κ. Λιόπη Καλαϊτζάκη επικαλούμενη τον Γ. Βυθούλκα: «*Λέει χαρακτηριστικά ο Γ. Βυθούλκας: Για να γνωρίσει λοιπόν ο θεραπευτής και να μπορέσει να τοποθετηθεί σωστά σ' αυτούς τους χώρους, θα πρέπει να τους βιώσει και να υποβληθεί ο ίδιος σε μια ψυχοπνευματική*

παιδεία, ώστε μέσα από τις προσωπικές του εμπειρίες να αποκτήσει έναν ισόρροπο ψυχοδιανοητικό εξοπλισμό. Θα πρέπει δηλ. ο ίδιος πρώτα απ' όλα να γίνει όσο το δυνατόν περισσότερο υγιής. Μέσα από την άσκηση διαφόρων τεχνικών θα βιώσει όλο εκείνο το φάσμα των συναισθημάτων που κλιμακώνονται από τη γαλήνη μέχρι την έκταση». Κατά τον Γιώργο Βυθούλκα, εκτός από την Ομοιοπαθητική και το Βελονισμό, *Μια άλλη θεραπευτική μέθοδος που μπορεί να επηρεάσει άμεσα το δυναμικό επίπεδο είναι η δι' επιθέσεως των χειρών από ένα υψηλής πνευματικής στάθμης άτομο. . . , που στην πραγματικότητα είναι κανάλι παγκόσμιων ενεργειών. . .* ».
Αυτήν ακριβώς την «δια της επιθέσεως των χειρών» ή και εξ αποστάσεως «πνευματική θεραπεία» εφαρμόζουν οι λιγότερο γνωστές στον πολύ κόσμο, αλλά πολύ καλά γνωστές στους μυημένους στη Θεοσοφία και γενικότερα στον αποκρυφισμό, βιοενεργειακές θεραπείες, Ρέϊκι και άλλα παρόμοια. Η τρίτη πρόεδρος της Θεοσοφικής Εταιρείας και πνευματική μητέρα της Νέας Εποχής, Αλίκη Μπέιλη (πέθανε το 1949), έγραψε ογκώδες βιβλίο (736 σελίδες στην ελληνική του έκδοση) όπου πραγματεύεται το σπουδαιότατο κατ' αυτήν και τους οπαδούς της θέμα της «Εσωτέρας θεραπευτικής», την οποία ονομάζει ιερά τέχνη. Το βιβλίο αυτό, και όλα της τα βιβλία όπως η ίδια ομολογεί της το υπαγόρευσε ο πνευματικός της «Διδάσκαλος» Τζβάλ Κούλ, μία οντότητα χωρίς υλικό ανθρώπινο σώμα.
Υπάρχει πλήθος σαφέστατων ομολογιών από τους επιφανέστατους των Ομοιοπαθητικών, που πείθει ότι η Ομοιοπαθητική, όπως και οι υπόλοιπες εναλλακτικές θεραπείες, δεν είναι απλώς μία θεραπευτική τεχνική αλλά ένα σωτηριολογικό σύστημα, αφού «... το ομοιοπαθητικό φάρμακο πραγματικά σώζει ψυχές με αυτόν τον τρόπο» σύμφωνα με τον σπουδαίο ομοιοπαθητικό Winer.
Από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι οι λεγόμενες εναλλακτικές θεραπείες δεν έχουν απλώς αποκρυφιστικές προεκτάσεις, αλλά τα ίδια τα θεμέλιά τους ευρίσκονται στον εξωχριστιανικό και μάλιστα στον αποκρυφιστικό χώρο. Είναι αξιοσημείωτον ότι οι «θεραπείες» αυτές λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία. Αυτό αποδεικνύεται και από τα «πακέτα» των προσφορών τους. Σχεδόν πάντοτε προσφέρονται από τους νεοεποχίτες «θεραπευτές» περισσότερες από μία ή δύο μέθοδοι «θεραπείας». Είναι συνηθισμένο να βρίσκει κανείς προσφορές για «Ομοιοπαθητική, Βελονισμό, Βιοενεργειακό τεστ, Ολιστική Ιατρική» κ. ο. κ. από το ίδιο πρόσωπο.

Η θέση της Εκκλησίας

Με το θέμα των εναλλακτικών θεραπειών ασχολήθηκε και η Θ' Συνδιάσκεψη Εντεταλμένων Ορθοδόξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων δια θέματα αιρέσεων και παραθρησκείας, που πραγματοποιήθηκε από 8 μέχρι 13 Οκτωβρίου 1997 στο Προκόπιον Ευβοίας (Ιερόν Προσκύνημα Αγίου Ιωάννου του Ρώσσου), η οποία στα Πορίσματά της έχει ειδικό κεφάλαιο με τίτλο «Ανορθόδοξες» Θεραπευτικές Μέθοδοι. Εκεί μεταξύ άλλων διαπιστώνονται τα εξής: «Οι ανορθόδοξες (κατά τον Ιατρικό

Σύλλογο Αθηνών) θεραπευτικές μέθοδοι», γνωστότερες ευρύτερα ως εναλλακτικές θεραπείες, επαναφέρουν τον γιατρό-μάγο στη σύγχρονη κοινωνία.
Τα τελευταία χρόνια οι αποκρυφιστικές και παραθρησκευτικές ομάδες, χρησιμοποιούν τις «ανορθόδοξες θεραπευτικές μεθόδους» και άλλες αποκρυφιστικές τεχνικές για να εξαπλώσουν τις δοξασίες τους μέσω αρθρογράφων-δημοσιογράφων σε εφημερίδες και περιοδικά, ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς, προμηθευτές δι' αλληλογραφίας, καταστήματα υγιεινής διατροφής, δια θεραπευτικών «θρησκευτικών» πρακτικών, βοτανολογίας, ομοιοπαθητικής, ψυχοθεραπευτικής κ. α.
Οι πλείστες από τις μεθόδους και τεχνικές αυτές, θεμελιώνονται σε ασυμβίβαστη με την Ορθόδοξη Πίστη και ζωή κοσμοθεωριακή τοποθέτηση και εμπλέκουν μέσα στις διαδικασίες τους τον ανατολικό μυστικισμό, τη μαγεία-σαμανισμό και τις αντιχριστιανικές αντιλήψεις της «Νέας Εποχής».
Οι διαπιστώσεις αυτές των εντεταλμένων επί θεμάτων αιρέσεων κρούουν τον κώδωνα του υπαρκτού κινδύνου να αποτελέσουν οι εναλλακτικές θεραπείες «γέφυρα», που θα μεταφέρει ανύποπτους ανθρώπους στο χώρο των ανατολικών θρησκειών και του αποκρυφισμού. Είναι, δηλαδή, υπαρκτός ο κίνδυνος αλλοιώσεως του φρονήματος των πιστών μέσω των «θεραπειών» αυτών. Την ίδια διαπίστωση ευρίσκουμε και στα Πορίσματα Ιατρικής και Θεολογικής Ημερίδας που είχε συγκληθεί με πρωτοβουλία της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου, ένα χρόνο ενωρίτερα, στην Αρναία Χαλκιδικής, με θέμα «Η παραϊατρική δράσις της "Νέας Εποχής" υπό το φως της Ορθοδοξίας και της Ιατρικής».

Εκεί διαβάζουμε και τα εξής:

«2. Η Νέα Εποχή εκμεταλλευόμενη τον πόνο και την αγωνία των ασθενών χρησιμοποιεί τις μεθόδους αυτές σαν δόλωμα για την αλλοίωση της προσωπικότητας των ατόμων, ώστε να τα καταστήσει ευάλωτα και να τα παγιδεύσει. Η παραϊατρική της Νέας Εποχής είναι ασυμβίβαστη με την Ορθόδοξη πίστη και αντίθετη με την επιστήμη της ιατρικής, επειδή δεν έχει κανένα επιστημονικό, αλλά και λογικό ή πραγματικό υπόβαθρο.
3. Όσοι εμπλέκονται στις μεθόδους αυτές της Νέας Εποχής, εκτός από τον κίνδυνο που διατρέχουν να καταστρέψουν τη σωματική τους υγεία, κινδυνεύουν να καταστρέψουν για πάντα το ψυχολογικό και ηθικό τους υπόβαθρο αλλά και το Ορθόδοξο Χριστιανικό τους ήθος».

Κίνδυνοι και για τη σωματική υγεία

Εκτός, βέβαια, από τους πνευματικούς κινδύνους, υπάρχουν και κίνδυνοι για τη σωματική υγεία αυτών που καταφεύγουν στις εναλλακτικές θεραπείες. Αυτό είναι αυτονόητο και μόνον από το γεγονός ότι οι περισσότεροι «θεραπευτές» του εναλλακτικού χώρου δεν είναι γιατροί. Παρουσιάζονται με «τίτλους» και «πτυχία», που απονέμουν εις εαυτούς και αλλήλους, όπως ακριβώς και οι αστρολόγοι και τα

υπόλοιπα «συναφή επαγγέλματα».
Επιμελώς έχει καλλιεργηθεί από τους εναλλακτικούς η άποψη ότι οι «θεραπείες» τους είναι τελείως ακίνδυνες. Αυτό όμως αποδεικνύεται μύθος. Το ζεύγος των αμερικανών γιατρών Davis και Sharon Sneed στο βιβλίο τους Κριτική στην Ιατρική της «Νέας Εποχής», απαριθμούν οκτώ πιθανούς κινδύνους από τη χρήση των «θεραπειών» αυτών. Ο σοβαρότερος κίνδυνος είναι ότι ασθενείς που πάσχουν από σοβαρές αρρώστιες εγκαταλείπουν τη θεραπεία που έκαναν στο πλαίσιο της κλασσικής ιατρικής για να ακολουθήσουν κάποια «εναλλακτική θεραπευτική μέθοδο» (Ομοιοπαθητική κ.α.). Σε πολλές περιπτώσεις η πορεία της ασθενείας των ανθρώπων αυτών, όταν πια διαπιστώσουν το λάθος τους και επιστρέψουν στην κλασσική θεραπεία που εφήρμοζαν, έχει γίνει πλέον μη αναστρέψιμη.
Ένας άλλος μύθος είναι ότι τα ομοιοπαθητικά φάρμακα παρασκευάζονται από πρώτες ύλες του ορυκτού και φυτικού βασιλείου. Η αλήθεια όμως είναι ότι έχουμε και τα «νοσώδη ομοιοπαθητικά φάρμακα» (nosodes), που παρασκευάζονται από καρκινωματώδεις ιστούς, υγρό φυματιωδών σπηλαίων, συφιλιδικά εκκρίματα, εκκρίματα γονοκοκκικής ουρηθρίτιδος κ.λ.π. , όπως ομολογούν οι ίδιοι οι ομοιοπαθητικοί. Τα «φάρμακα» αυτά είναι δυνητικώς επικίνδυνα για την υγεία αυτών που τα χρησιμοποιούν και αντιβαίνουν στη ιατρική ηθική και δεοντολογία.

Τα αίτια διαδόσεως των ΑΝ.ΘΕ.Μ.

Εάν κάποιος θέλει να ερμηνεύσει το φαινόμενο της διαδόσεως των εναλλακτικών θεραπειών ή Ανορθόδοξων Θεραπευτικών Μεθόδων (ΑΝ.ΘΕ.Μ.) ή Ιατρικής της «Νέας Εποχής», θα πρέπει απαραιτήτως να διερευνήσει τα αίτια του. Το 1998 ο Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών συνέστησε Ειδική Επιτροπή που ασχολήθηκε με το θέμα των ΑΝ. ΘΕ. Μ. συνολικά. Τα συμπεράσματα της Ειδικής αυτής Επιτροπής είχαν δημοσιευθεί τότε στον τύπο. Μπορεί να τα βρει κάποιος στο προαναφερθέν βιβλίον του Καθηγητού Αθανασίου Αβραμίδη. Μερικά από τα αίτια είναι ο σχετικά ανώδυνος χαρακτήρας των ΑΝ. ΘΕ. Μ. , η απογοήτευση πολλών αρρώστων που πάσχουν από ανίατα ή δυσίατα νοσήματα, η απρόσωπη προσέγγιση του ασθενούς από αρκετούς γιατρούς της κλασσικής ιατρικής, ο καθησυχασμός και η υποσχεσιολογία προς τον άρρωστο από πλευράς ΑΝ. ΘΕ. Μ. , η αποτελεσματικότητα του εικονικού φαρμάκου (placebo) ιδίως σε νοσήματα χρόνια, ψυχοσωματικά, νευροφυτικά ή και αυτοϊώμενα (κυκλικά), η προβολή των ΑΝ. ΘΕ. Μ. από τα Μ. Μ. Ε., τα οικονομικά συμφέροντα που εξυπηρετούνται από τη διακίνηση παρασκευασμάτων και συσκευών ΑΝ. ΘΕ. Μ., ο υπερκορεσμός του ιατρικού επαγγέλματος, ο οποίος ωθεί νέους ιδίως ιατρούς στην αναζήτηση εύκολων τρόπων επαγγελματισμού χωρίς επίπονες και μακροχρόνιες σπουδές, κ. α.

Τα «αποτελέσματα»

Ένα από τα προσαγόμενα από τους οπαδούς των ΑΝ.ΘΕ.Μ. αντεπιχειρήματα προς

όσους ασκούν σ' αυτές κριτική, είναι κυρίως το ότι «έχουν αποτελέσματα». Όπως όμως, ήδη ελέχθη, τα αποτελέσματα αυτά, δηλαδή το ότι κάποιοι θεραπεύονται, αποδίδεται Στη δράση του εικονικού φαρμάκου (placebo). Το ποσοστό θεραπείας στο χώρο των ΑΝ.ΘΕ.Μ. δεν ξεπερνά εκείνο του placebo. Όμως το επιχείρημα της υπάρξεως αποτελεσμάτων, δηλαδή θεραπείας, επιδέχεται πολλή συζήτηση και αμφισβήτηση. «Θεραπείες» εκτελούν και πολλοί νεοπεντηκοστιανοί «θεραπευτές», μάλιστα δι' επιθέσεως των χειρών και αυτοί. Αποτελέσματα, και μάλιστα σε περιπτώσεις καρκίνου (!) ισχυρίζεται ότι έχει και η εξωφρενική «ουροθεραπεία».
Εμείς οι Χριστιανοί γνωρίζουμε ότι δεν θα πρέπει να επιζητούμε την θεραπεία έναντι παντός (πνευματικού) τιμήματος. Δεν θα εκχωρήσουμε δικαιώματα στον διάβολο με την απατηλή υπόσχεση ότι θα μας θεραπεύσει. Οι αρρώστιες και γενικώς οι πειρασμοί και οι δοκιμασίες εμπερικλείουν και βαθύ πνευματικό παιδαγωγικό νόημα. Ο Χριστιανός έτσι πρέπει να τις βλέπει’ κατεργαζόμενος και μέσω αυτών την σωτηρία του. Μην ξεχνούμε ότι, κατά την Χριστιανική αντίληψη, ο Χριστός, ως μόνος Κύριος, είναι τελικώς ο πραγματικός ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών. Αυτό βέβαια σε συνδυασμό με το Αγιογραφικόν «Κύριος έκτισεν (επιστήμονας) ιατρούς», τις υπηρεσίες των οποίων δεν αρνούμεθα.
Όμως, όπως ήδη είπαμε, πολλές ΑΝ.ΘΕ.Μ. δεν χρησιμοποιούν καν φάρμακα, διότι η «θεραπεία» που προσφέρουν είναι «πνευματική». Εδώ, εκτός από τις βιοενεργειακές θεραπείες και το Ρείκι, όπου υπάρχουν «θεραπευτές» με πρώτο, δεύτερο και τρίτο βαθμό μυήσεως, κατατάσσονται και όλες εκείνες οι τεχνικές που χρησιμοποιούν τον διαλογισμό και τη θετική σκέψη.

Παιγνίδι με τα πνεύματα της πονηρίας;

Πολλές φορές τίθεται το εξής κρίσιμο ερώτημα: Είναι εκτεθειμένος κάποιος σε ενέργειες του πονηρού, εφ’ όσον εμπλέκεται σε τέτοιες «θεραπείες»; Από όσα ελέχθησαν ανωτέρω, νομίζουμε ότι η απάντηση είναι θετική. Επί παραδείγματι στο Ρέικι (βιοενεργειακή θεραπεία) όπου υπάρχουν τρεις βαθμοί μυήσεως, με την αποκρυφιστική σημασία, πως μπορεί κάποιος να ισχυρισθεί ότι δεν εκτίθεται σε πνευματικούς κινδύνους και σε δαιμονικές ενέργειες;

Άμεση σχέση πράξεως και θεωρίας

Θα πρέπει να τονισθεί ότι η πράξη της Ιατρικής της Νέας Εποχής είναι απόρροια της θεωρίας της. Αυτό βέβαια είναι αυτονόητο και ισχύει γενικότερα. Από αυτήν την άποψη, η δήλωση σε ιδιωτικές συζητήσεις κάποιων ομοιοπαθητικών, οι οποίοι αναπροσδιορίζονται ως χριστιανοί, ότι απορρίπτουν ό,τι αποκρυφιστικό έχει λεχθεί από τους δασκάλους τους Χάνεμαν, Γουίνερ, Κέντ και Βυθούλκα, φαίνεται παράδοξη. Είναι σαν να λέγει κάποιος ότι θα κρατήσει το οικοδόμημα, αφού αφαιρέσει τα θεμέλια. Θα ήσαν ειλικρινείς στη δήλωσή τους αυτή, Εάν απεκήρυσσαν δημοσίως τους προαναφερθέντες δασκάλους των και συγχρόνως έλεγαν σε ποια θεμέλια πλέον

στηρίζεται το οικοδόμημα τους.

Συμπεράσματα

Μετά από όσα ανεφέρθησαν, νομίζουμε ότι αβίαστα μπορούν να εξαχθούν κάποια συμπεράσματα.

1. Οι λεγόμενες εναλλακτικές θεραπείες ή Ανορθόδοξες Θεραπευτικές Μέθοδοι (ΑΝ.ΘΕ.Μ.) ή Ιατρική της Νέας Εποχής, πέραν του ότι είναι τελείως ατεκμηρίωτες επιστημονικά, δεν είναι καθόλου αθώες και ουδέτερες πνευματικά, διότι θεμελιώνονται στο χώρο των ανατολικών θρησκειών, του αποκρυφισμού και της «Νέας Εποχής». Βασική αρχή όλων αυτών είναι ότι ο άνθρωπος αυτοθεραπεύεται ανακαλύπτοντας τον θεϊκό Εαυτό που κρύβει μέσα του, ενεργοποιώντας τις απόκρυφες δυνάμεις του.

2. Η διάδοση των «θεραπευτικών» αυτών μεθόδων, πέραν των προβλημάτων υγείας, δημιουργεί και σοβαρό πνευματικό και ποιμαντικό πρόβλημα. Οι «θεραπείες» αυτές απειλούν με αλλοίωση το Ορθόδοξο φρόνημα. Αποτελούν γέφυρες που φέρουν σε επαφή ανύποπτους χριστιανούς με τις ανατολικές θρησκείες και τον αποκρυφισμό.

3. Επειδή είναι μάλλον σίγουρο ότι οι περισσότεροι υποψήφιοι πελάτες των «θεραπευτών» αυτών είναι ανυποψίαστοι για τα όσα εκθέσαμε εδώ, αποτελεί νομίζουμε καθήκον ποιμαντικό και της Εκκλησίας να ασχοληθεί και ήδη σε ένα βαθμό το έχει κάνει με το πρόβλημα, αλλά και της Πολιτείας να διαφυλάξει αξίες και έννομα αγαθά που η ίδια εγγυάται δια του Συντάγματος. Και ένα τέτοιο αγαθό είναι και η υγεία, με όλο το εύρος που έχει η έννοια αυτή.

Η επιστροφή στις κοινωνίες μας του γιατρού-μάγου, μέσω των εναλλακτικών θεραπειών, δεν μπορεί να αφήνει κανέναν μας αδιάφορο.

(Πηγή: "ΔΙΑΛΟΓΟΣ" τ. 36)